

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. A. H A.**, státní příslušnost Království Saúdská Arábie,
zastoupeného Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem sídlem 702 00
Ostrava – Moravská Ostrava, Stodolní č. 7

proti
žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie,**
sídlem 130 51 Praha 3, Olšanská 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.9.2018 č. j. CPR-32806-2/ČJ-2017-930310-V242, ve spojení s usnesením ze dne 24.9.2018 č. j. CPR-32806-4/ČJ-2017-930310-V242

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie ze dne 6.11.2017 č. j. KRPT-241169-27/ČJ-2017-070022 bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 a § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 326/1999 Sb.) a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 1 roky. Počátek doby, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie byla stanovena dle § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Současně podle § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., byla stanovena doba k vycestování z území České republiky do 46 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Současně bylo rozhodnuto o tom, že podle § 120a zákona č. 326/1999 Sb., se na žalobce nevztahují důvody znemožňující vycestování podle § 179 zákona č. 326/1999 Sb.
2. Proti výše uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 11.9.2018 č. j. CPR-32806-2/ČJ-2017-930310-V242 ve spojení s opravným rozhodnutím ze dne 24.9.2018 č. j. CPR-32806-4/ČJ-2017-930310-V242 (oprava se týkala příjmení žalobce) bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
3. Žalobce podal v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti rozhodnutí ze dne 11.9.2018 č. j. CPR-32806-2/ČJ-2017-930310-V242, v němž jednak obecně podal výčet různých ustanovení správního řádu, které měl podle jeho názoru žalovaný porušit a parafrázoval text těchto ustanovení, konkrétně pak namítal, že je sice pravdou, že v konstatovaném období neměl na území České republiky platné vízum a nerespektoval předchozí správní rozhodnutí a tohoto protiprávního jednání si byl vědom, ovšem správní orgán při hodnocení důkazů úplně opomenul skutečnost, kterou zdůrazňoval, tedy že zde existoval po celou dobu důležitý osobní zájem setrvání na území České republiky, jímž byl jeho současný zdravotní stav. Poukazoval na to, že při své imobilitě je odkázán na stálou osobní asistenci. Nadále i přes předchozí rozhodnutí o správním vyhoštění podstupuje již dříve lékaři indikovanou léčebnou terapii s velmi pozitivním výsledkem. Žalovaný měl důsledně a individuálně zohlednit jeho osobní situaci v intencích zásady proporcionality, zda jiný důležitý zájem účastníka řízení nepřevyšuje v tomto případě jinak naléhavý veřejný zájem ČR na ochraně před protiprávním jednáním. Jednal v dobré víře, že jeho současný zdravotní stav a nutnost osobní asistence bratra, jakož i povaha jejich rodinných vztahů je důvodem pro nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života, který ve smyslu § 119a odst. 2 odůvodňuje nevydání rozhodnutí o správním vyhoštění. Žalovaný však uvedenou argumentaci vůbec nebral v úvahu a jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalovaný vůbec neaplikoval ust. § 174a zákona č. 326/1999 Sb. Měl vzít v potaz jeho zdravotní stav. Žalovaný porušil minimálně ust. § 176a odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o pobytu cizinců, neboť vycestování by mohlo vést k „prohlubování“ zdravotního stavu (míněno zřejmě ke zhoršování zdravotního stavu – poznámka soudu), které by mohlo vést k náhlému úmrtí. Uvedené správní orgán ignoroval, v důsledku čehož je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalobce žalovanému vytkl, že pouze obecně a zcela nesprávně konstatoval, že rozhodnutí o správním vyhoštění nebude mít za důsledek nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života, a to i přesto, že v léčebném zařízení podstupuje komplexní balneo – rehabilitační program. Žalovaný neuvedl, jaký vliv na posouzení přípustnosti správního vyhoštění tato skutečnost měla, ani to, z čeho vyvozuje,

že by při přerušení léčby z důvodu vycestování nedošlo k nepřiměřenému zásahu do jeho soukromého a rodinného života, neboť právě zdravotní stav je kritériem přiměřenosti ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalobce poukázal také na to, že i v rámci odvolání namítal, že pouze v důsledku potřeby léčby a nekomplexní znalosti právních předpisů České republiky se dopustil protiprávního jednání, zejména maření rozhodnutí, a to v intenzitě pouhých 10 dnů. V žádném případě neměl v úmyslu se dopustit obcházení zákona. Žalobce dále uvedl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí zcela nelogicky uvádí, že správní vyhoštění představuje vždy určitý zásah do soukromého nebo rodinného života cizince a je třeba individuálně posuzovat mezi veřejným zájmem a zájmem na vyhoštění cizince a zájmem na ochranu soukromého a rodinného života cizince. Tento závěr správního orgánu je zcela nelogický, nesprávný. Žalovaný ignoroval podmínky stanovené § 122 zákona o pobytu cizinců, neboť rozhodnutí je ve vztahu k jeho osobě velmi tvrdé a zasahuje do jeho života, neboť vycestováním z České republiky by mu nebyla poskytnuta adekvátní léčba, kterou si hradí sám a mohlo by dojít k přímému ohrožení života. Žalovaný neuvedl, jakým způsobem mohlo dojít jeho jednáním k narušení veřejného zájmu.

4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, v němž se podrobně vyjádřil k celé věci a přezkoumatelným způsobem uvedl důvody, pro které bylo shledáno naplnění znaků skutkové podstaty ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 a ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný vyslovil přesvědčení, že se v žalobou napadeném rozhodnutí podrobně a přezkoumatelným způsobem vypořádal také s otázkou nelegálního pobytu žalobce na území České republiky. Dle názoru žalovaného za daných okolností nelze od uložení správního vyhoštění upustit a napadené rozhodnutí je v daném případě třeba shledat jako přiměřené opatření. Žalobou napadené rozhodnutí je plně v souladu se zákonem.
5. Soud věc projednal v nepřítomnosti žalovaného, který se z jednání, k němuž byl řádně předvolán, omluvil a souhlasil s rozhodnutím věci v jeho nepřítomnosti.
6. Žalobce u jednání setrval na svém stanovisku k věci a nově uplatnil tvrzení, že má závazek vůči lázeňskému zařízení v podobě platby za léčbu v celkové výši ke dni jednání 70.000 Euro. Tento závazek vznikl postupně ihned po vydání prvního rozhodnutí o správním vyhoštění v roce 2017. K tomuto tvrzení soud nepřihlédl, neboť jej žalobce uplatnil až po uplynutí zákonné lhůty pro podání žaloby dané § 172 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Důkaz, který žalobce k tomuto tvrzení navrhl vyžádáním zprávy od příslušného lázeňského zařízení o výši předmětného závazku žalobce za léčbu, soud pro nadbytečnost neprovedl, neboť jak výše uvedeno, tento důkaz žalobce navrhl k tvrzení, k němuž nebylo možno přihlédnout, a důkaz tak byl nadbytečný.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).
8. Z obsahu správního spisu žalovaného soud zjistil, že dne 31.10.2017 bylo žalobci oznámeno zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění z území členských států Evropské unie podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 zákona č. 326/1999 Sb., a ust. § 119

odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů a bylo mu dáno příslušné poučení dle konkrétních ustanovení správního řádu a zákona o pobytu cizinců. V oznámení o zahájení správního řízení je kromě jiného konstatováno, že správní řízení je zahájeno na základě skutečnosti, že dne 22.3.2017 bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 5 měsíců. Současně podle § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., byla stanovena doba k vycestování z území České republiky do 36 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, které žalovaný 28.6.2017 zamítl. Žaloba na soudní přezkum správního rozhodnutí o vyhoštění byla Krajským soudem v Ostravě v řízení vedeném pod sp. 18 A 17/2017 zamítnuta. Vykonatelnost nastala 22.10.2017. Žalobci 26.7.2017 bylo osobně předáno potvrzení o podání žaloby proti rozhodnutí o správním vyhoštění a byl poučen o tom, že je povinen neprodleně se po obdržení rozhodnutí správního soudu dostavit na pracoviště odboru cizinecké policie ve Frýdku – Místku k vydání výjezdního příkazu. Správní orgán 24.10.2017 zjistil, že žalobce v cizineckém informačním systému prochází v evidenci nežádoucích osob. Správní orgán konstatoval v oznámení o zahájení řízení, že na základě těchto informací je zřejmé, že žalobce na území České republiky pobývá od 22.10.2017 bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu. Správní orgán v oznámení o zahájení řízení citoval ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2, § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 a ust. § 119a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. Žalobce v oznámení o zahájení řízení prohlásil, že poučení porozuměl, souhlasil s tím, aby celé správní řízení bylo vedeno v jazyce českém za přítomnosti tlumočníka do jazyka arabského, nežádal písemný překlad protokolu do jazyka arabského a potvrdil převzetí stejnopisu tohoto oznámení dne 31.10.2017.

9. Dne 31.10.2017 byl s žalobcem sepsán protokol o vyjádření účastníka správního řízení, a to za přítomnosti tlumočníka. V protokolu je jako důvod jeho sepsání uvedeno: správní řízení ve věci správního vyhoštění z území členských států Evropské unie podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 zákona č. 326/1999 Sb., a § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Žalobci byla kromě jiného dána poučení dle § 4 odst. 4, § 33 odst. 1, § 36 a § 38 správního řádu. Žalobce do protokolu prohlásil, že poučení porozuměl, také porozuměl důvodu, proč je tento protokol s ním sepsován. V protokolu správní orgán konstatoval, z jakých zjištění vychází, v protokolu jsou tato zjištění specifikována, přičemž jsou shodná s těmi, které uvedl žalovaný v oznámení o zahájení řízení, a která soud výše citoval. Žalobce byl seznámen s podklady pro rozhodnutí a v rámci svého vyjádření k věci do protokolu uvedl, že do České republiky přicestoval 5.3.2017 do lázní v Klimkovicích, aby se zde mohl léčit. Na území České republiky pobývá od 5.3.2017. Po celou dobu se zdržuje v lázních Klimkovice, kde podstupuje rehabilitační léčbu. Na otázku správního orgánu, zda má na území České republiky či Evropské unie osobu, kvůli které by ukončení jeho pobytu bylo z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života nepřiměřené, odpověděl záporně, stejně tak na doplňující otázku, že výše uvedeným dotazem bylo myšleno, zda má zde na území někoho, kdo zde pobývá legálně na základě nějakého pobytového víza. Na další dotaz, jaké jsou jeho ekonomické, kulturní a společenské vazby na území, odpověděl, že zde nemá žádné vazby. Na otázku, zda se na území ČR dopustil protiprávního jednání, odpověděl, že již jednou byl řešen za to, že pobývá na území ČR neoprávněně. Na otázku,

zda má v České republice závazky nebo pohledávky, kromě nákladů za správní řízení ve věci správního vyhoštění, odpověděl záporně. Na dotaz, co by pro něj znamenal návrat do jeho domovského státu, zázemí v tomto státě, rodinné vazby, odpověděl, že může klidně odcestovat, ale rád by dokončil léčbu. Na otázku, proč si po obdržení rozsudku Krajského soudu v Ostravě nepřišel pro výjezdní příkaz a proč nevycestoval do Saúdské Arábie, odpověděl, že jeho zdravotní stav se mírně zlepšuje a lékařka mu doporučila, aby léčba probíhala čím jak nejdéle. Proto neodcestoval, což je doloženo lékařskou zprávou. Na dotaz, zda si je vědom skutečnosti, že porušil povinnost cizince dle § 103 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., odpověděl kladně. Na otázku, zda chce něco doplnit do protokolu, reagoval tvrzením, že je mu líto, že se dopustil porušení českých zákonů, je ochoten nést následky svého jednání, zároveň však chce dokončit léčbu, která mu byla doporučena.

10. Spis obsahuje rovněž závazné stanovisko Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky z 1.11.2017 č. ZS 38238, které žalobce vzal na vědomí a podle něhož je vycestování žalobce do Saúdské Arábie možné. Obsahem správního spisu je rovněž fotokopie cestovního pasu žalobce č. X, v němž není vylepený žádný vízový štítek, který by jej opravňoval k pobytu na území, rozhodnutí z 22.3.2017 č. j. KRPT-64760-23/ČJ-2017-070022, jímž žalobci bylo uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie na dobu 5 měsíců, rovněž tak rozhodnutí žalovaného ze dne 28.6.2017 č. j. CPR-11065-2/ČJ-2017-930310-V236, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 22.3.2017, také rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 18 A 17/2017-19 ze dne 13.9.2017, jímž byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.6.2017 č. j. CPR-11065-2/ČJ-2017-930310-V236. Správní orgán vyšel dále ze zjištění, že žalobce je po úrazu, který se mu stal v roce 2013. Od 6.3.2017 v Sanatoriu Klimkovice podstupuje komplexní balneo-rehabilitační program s cílem posílení trupového korzetu, mobilizace drobných kloubů noh a rukou. Pohybuje se na mechanickém vozíku, stoj neudrží, zkouší pomocí dvou osob. Ošetřující lékařka doporučila prodloužení pobytu pro dlouhodobou léčbu ve specializovaném programu Klim-therapy.
11. Dne 6.11.2017 bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění č. j. KRPT-241169-27/ČJ-2017-070022, proti němuž žalobce podal odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
12. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie a zařadí cizince do systému smluvních států, až na 5 let, porušuje-li cizinec opakovaně právní předpis, je-li vydání rozhodnutí o správním vyhoštění přiměřené porušení tímto předpisem stanovené povinnosti, nebo maří-li výkon soudních rozhodnutí nebo správních rozhodnutí.
13. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 téhož zákona, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 3 roky, pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.

14. Podle ust. § 174a téhož zákona, při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.
15. Krajský soud předně konstatuje, že správní orgán náležitě zjistil skutečný stav věci a pro rozhodnutí si opatřil potřebné podklady. Soud současně zdůrazňuje, že celé správní řízení bylo vedeno v jazyce českém za přítomnosti tlumočníka do jazyka arabského. Za přítomnosti tlumočníka žalobce převzal stejnopis oznámení o zahájení správního řízení, z něhož je seznatelné, co tvoří skutkový stav, který měl být v následujícím správním řízení podroben bližšímu zkoumání a právně kvalifikován, dále je v něm uvedeno, o jakých právech nebo povinnostech bude ve správním řízení rozhodováno, v oznámení je předmět řízení vymezen popisem skutku, na jehož základě správní orgán shledal podmínky pro zahájení správního řízení. Citované oznámení o zahájení správního řízení obsahuje také podrobná poučení o právech žalobce, kromě jiného např. o právu uplatňovat svá práva a oprávněné zájmy, navrhopat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit v řízení své stanovisko, vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k podkladům pro rozhodnutí, nahlížet do spisu. V oznámení o zahájení řízení žalobce prohlásil, že poučení porozuměl a souhlasil s tím, aby celé správní řízení bylo vedeno v jazyce českém za přítomnosti tlumočníka z jazyka arabského a nežádal písemný překlad tohoto oznámení do jazyka arabského, jehož stejnopis převzal. S žalobcem byl sepsán výše citovaný protokol o vyjádření účastníka správního řízení, a to rovněž za přítomnosti tlumočníka. V něm je uveden důvod sepsání protokolu, protokol obsahuje příslušná poučení, z citovaného obsahu protokolu rovněž plyne, že správní orgán konstatoval, z jakých zjištění vycházel a z jakých podkladů, žalobce byl s těmito podklady seznámen, bylo mu umožněno, aby se k nim vyjádřil. K obsahu protokolu, v němž žalobce kromě jiného uvedl, že na území nemá žádné ekonomické, kulturní a společenské vazby, že může klidně odcestovat, ale rád by dokončil léčbu a že se jeho stav mírně zlepšuje a dříve neodcestoval proto, že mu lékařka doporučila, aby léčba probíhala čím jak nejdéle a prohlásil, že si je vědom toho, že na území ČR pobývá neoprávněně a že již jednou byl řešen pro totéž protiprávní jednání, neměl námitky, nežádal provedení jeho změn ani doplnění, ani nežádal o jeho písemný překlad do jazyka arabského.
16. Soud dále konstatuje, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří nedílný celek. Z jejich odůvodnění je zřejmé, z jakého skutkového stavu správní orgány vycházely, jak vyhodnotily pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudily. Dle názoru soudu rozhodnutí jsou řádně odůvodněna a jsou plně srozumitelná a přezkoumatelná. Z rozhodnutí zcela jednoznačně vyplývají důvody, pro které došlo k naplnění podmínek pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 a § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb. Bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce pobýval na území České republiky od 22.10.2017 do 31.10.2017 bez víza, ač k tomu nebyl oprávněn, přičemž uvedeným protiprávním jednáním došlo z jeho strany k opakovanému porušení právních předpisů, neboť již v minulosti s ním bylo vedeno řízení o správním vyhoštění, které vyústilo ve vydání rozhodnutí o správním vyhoštění dne 22.3.2017 č. j. KRPT-64760/ČJ-2017-070022, přičemž odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí bylo zamítnuto, stejně tak i žaloba proti rozhodnutí odvolacího

správního orgánu ze dne 28.6.2017 č. j. CPR-11065-2/ČJ-2017-930310-V236. Zjištění správního orgánu, že na území České republiky žalobce pobýval v období od 22.10.2017 do 31.10.2017 bez víza, ač k tomu nebyl oprávněn, žalobce ani ničeho nenamítal. Při svém rozhodování správní orgán vycházel rovněž v souladu s § 120a odst. 1 zákona o pobytu cizinců – zákona č. 326/1999 Sb., - ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR č. ZS 38238, z něhož vyplývá, že vycestování žalobce do domovského státu je možné. Jak výše citovaného z protokolu o vyjádření žalobce jako účastníka správního řízení, žalobce si byl vědom neoprávněného pobytu na území ČR. Pokud žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí učinil závěr, že žalobce vědomě nerespektuje právní normy ČR, nelze mu nic vytknout.

17. Krajský soud dále činí závěr, že právo pobývat na území České republiky nepatří do kategorie základních lidských práv a je projevem suverenity každého státu rozhodovat o povolení vstupu a pobytu cizích státních příslušníků na své území.
18. Dle názoru soudu správní orgán se zabýval posouzením věci i z pohledu § 119 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., podle něhož rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince. Správní orgán rovněž posuzoval přiměřenost rozhodnutí o správním vyhoštění podle kritérií uvedených v § 174a zákona č. 326/1999 Sb. Úvahy správního orgánu I. stupně jsou podrobně rozvedeny na straně 5 – 6 a žalovaný se jimi podrobně zabýval na straně 6 až 7. Tyto úvahy soud považuje za zcela přezkoumatelné. Soud nesdílí názor žalobce, že žalovaný nedostatečně vyhodnotil jeho nepříznivý zdravotní stav. Zdravotním stavem žalobce se žalovaný podrobně zabýval v žalobou napadeném rozhodnutí. Tyto závěry soud sdílí, v podrobnostech na ně odkazuje. Dle názoru soudu žalobce se nemůže odvolávat na nutnost další léčby v České republice a špatný zdravotní stav, neboť v takovém zdravotním stavu už do České republiky přicestoval, následným pobytem v lázních se jeho zdravotní stav zlepšil, jak sám prohlásil do protokolu o jeho výsledku jako účastníka správního řízení, také v žalobě uvedl, že i přes předchozí rozhodnutí o správním vyhoštění podstupuje již dříve lékaři indikovanou léčebnou terapii s velmi pozitivním výsledkem. Pokud žalobci lékař doporučil další léčení na území České republiky, bylo na něm, aby si vyřídil příslušné povolení, což však neučinil. Žalobce přitom během správního řízení před správním orgánem neuvedl nic o tom, že mu zdravotní stav znemožňoval schopnosti si potřebná povolení vyřídit. Žalobce mohl vyřešit svou situaci v souladu se zákonem před vstupem na území České republiky vyřízením vhodného víza. Soud sdílí závěry žalovaného, že žalobcem uvedené okolnosti neznamenaají, že by se v případě jeho vyhoštění jednalo o nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života. Správní orgány zcela přiléhavě zdůraznily, že žalobce nemá žádné vazby k území České republiky, nebyla zjištěna ani tvrzena žádná jeho integrace do české společnosti či společenské, kulturní a ekonomické vazby na území České republiky. Zákonným důvodem vylučujícím vydání rozhodnutí o správním vyhoštění není jakýkoli zásah do soukromého nebo rodinného života cizince, neboť takový zásah nastává v důsledku vydání takového rozhodnutí prakticky v každém případě, nýbrž pouze nepřiměřený zásah. Absolvování léčebného pobytu není okolností, která by zakládala naplnění podmínek § 119a odst. 2 z. č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Soud uzavírá, že správní vyhoštění bylo uloženo žalobci v souladu se zákonem.
19. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

20. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. tak, žádný z účastníků nemá právo na nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 09.11.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně